

Nr 147

Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (1963: 158) om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift; given den 21 september 1973.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande hemställt.

CARL GUSTAF

CARL LIDBOM

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att lagen (1963: 158) om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift får fortsatt giltighet t. o. m. den 31 december 1976.

Förslag till**Lag om fortsatt giltighet av lagen (1963: 158) om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift**

Härigenom förordnas, att lagen (1963: 158) om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift, som enligt lag (1970: 718) gäller till och med den 31 december 1973, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1976. De hänvisningar till atomansvarighetslagen som finns i förstnämnda lag avser därvid atomansvarighetslagen (1960: 246), trots att denna lag upphört att gälla.

Utdrag av protokollet över justitieärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 21 september 1973.

Närvarande: Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, MYRDAL, ODHNOFF, MOBERG, BENGTTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Statsrådet Lidbom anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *fortsatt giltighet av lagen (1963: 158) om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift* och anför.

Lagen om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift kom till med anledning av ett förestående besök i Sverige av det i Förenta Stater-na hemmahörande atomdrivna handelsfartyget "Savannah". Den utformades som en till den då gällande atomansvarighetslagen (1960: 246) knuten fullmaktslag och trädde i kraft den 1 augusti 1964. Den hänvisar i fråga om den materiella regleringen i stora delar till 1960 års atomansvarighetslag och ägde ursprungligen giltighet under samma tid som denna. I samband med att 1960 års atomansvarighetslag fr. o. m. den 1 april 1968 ersattes av en ny atomansvarighetslag (1968: 45) förlängdes genom lag (1968: 56) giltighetstiden för lagen om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift t. o. m. den 31 december 1970. Därjämte förordnades att i sistnämnda lag gjorda hänvisningar till atomansvarighetslagen skulle avse 1960 års atomansvarighetslag, trots att denna lag upphört att gälla. Den nya atomansvarighetslagen föranledde inte några ändringar i 1963 års lag. Genom lag (1970: 718) förlängdes giltighetstiden för 1963 års lag t. o. m. den 31 december 1973.

Bestämmelserna i 1963 års lag om ansvarighet för skada i följd av atomolycka skall enligt 2 § i lagen tillämpas endast om Kungl. Maj:t förordnar därom beträffande visst atomfartyg. Sådant förordnande har meddelats beträffande Savannah genom kungörelse (1964: 518). Förordnande beträffande annat atomfartyg har inte meddelats.

1963 års lag var avsedd som ett provisorium till dess tiden blev mogen att genomföra en definitiv lagstiftning om ansvarighet för skada i följd av atomfartygs drift. När dåvarande departementschefen år 1968 föreslog förlängning av lagens giltighetstid uttalade han, att den utveckling

som dittills skett inte hade givit anledning att ta upp frågan om definitiv lagstiftning på detta område samt att ett behov av särskilda regler om skadestånd och försäkring m. m. som tillfälligtvis kan uppkomma i samband med att atomfartyg besöker Sverige kunde tillgodoses med 1963 års lag. I samband med att förslag lades fram om ytterligare förlängning av lagen t. o. m. 1973 (prop. 1970: 189) förklarade föredragande departementschefen att detta uttalande alltjämt ägde giltighet. Läget i dag är emellertid något annorlunda än år 1970.

Efter ett omfattande internationellt samarbete avslutades i Bryssel år 1962 en konvention om skadeståndsansvar för innehavare av atomfartyg. Konventionen har ännu inte trätt i kraft. För ikraftträdandet fordras att den har tillträtts av två stater, av vilka en skall vara stat som driver eller har givit tillstånd till driften av atomfartyg. Den har hittills tillträtts av endast Portugal, Madagaskar och Zaïre. Ingen av dessa stater driver eller har lämnat tillstånd till drift av något atomfartyg. Då 1963 års lag senast förlängdes förelåg inga tecken på att atomfartygskonventionen skulle komma att träda i kraft inom en nära framtid. Under den senaste tiden har emellertid från Förbundsrepubliken Tysklands sida uttalats visst intresse för att tillträda konventionen. Eftersom denna stat har givit tillstånd till driften av ett atomfartyg skulle en västtysk ratificering av konventionen leda till att den träder i kraft. Frågan om Sverige under sådana förhållanden bör tillträda atomfartygskonventionen övervägs f. n. inom justitiedepartementet. Avsikten är att en departementspromemoria i ämnet skall remissbehandlas under år 1974.

I avbidan på resultatet av det utredningsarbete som sålunda pågår bör giltighetstiden för 1963 års lag förlängas med ytterligare tre år.

Under återopande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att antaga inom justitiedepartementet upprättat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (1963: 158) om ersättning för skada i följd av atomfartygs drift.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten